

Stora Sunne socken

Det var i Svartsjö, Lövviks och Bro socknar, som Selma Lagerlöfs kavaljerer i "Gösta Berlings saga" drevo sitt spel. Denna berättelse har givetvis bidragit till att göra Fryksdalen till den turistnejd, det i våra dagar är. Svartsjö, Lövvik och Bro - de äro i nutid delkommunerna Östra Ämtervik, Västra Ämtervik och Sunne i Stora Sunne storkommun. Med kommunsammanläggningen år 1952 skedde här en återförening av tre syskonsocknar, som då varit åtskilda i jämnt hundra år!

En turistort av mått är detta stycke Värmland, för sagans herrgårdar och för landskapets vackra linjer. Men bygdens folk har föga över för turismens jäktande sommardrag. I den sammansmultna A-kommunen Östra Ämtervik, som tappats hårt på ungt blod de senaste decennierna, tar jord- och skogsbruket de kvarboendes krafter helt i anspråk. Västra Ämterviks-borna äro av gammalt jordbrukare, deras befolkningssiffra trappar årligen sakta nedåt, men två av Fryksdalsbanans järnvägsstationer har hjälpt till att rädda något av den egna företagarandan kvar inom sockengränserna. Dalgångens stora jordbruksbygd ligger i Sunne på ömse sidor om Frykensäarna. Men det är de stora bondskogarna på de milslånga höjdsträckningarna, som ger något idag; ger virke åt de många mindre sågverken utefter Frykensäarna, ger massaved åt de värmländska storbolagens fabriker - främst då kommunens eget bruk Rottneros, ger bränsle till bostäder, ger arbete åt ett tusental man och ger skattekronor i höga tal åt kommunen. Och älvarnas vatten ger kraft! Rottnerosbolaget tillvaratager genom sina många små och några större kraftstationer mycket av den rikliga nederbörd, som årligen faller i de värmländska gränstrakterna mot Norge; det blir elkraft åt företagen